

Arhitektura je igra

Splitska arhitektica Branka Juras svoje stručno znanje oplemenjuje sudjelovanjem na međunarodnim radionicama, čitanjem knjiga, ali i pažljivim promatranjem svijeta oko sebe

Kako biste opisali vlastiti arhitektonski stil? Po čemu ste prepoznatljiviji?

Teško je govoriti o stilu u mojoj arhitekturi, nikako se ne mogu opisati kroz riječ stil. Gledam arhitekturu kroz zadatak po zadatak, odgovor na pitanje, reakciju na nekakvu akciju, problem. Svako rješenje je jedinstveno i odgovara na jedan problem. Vjerojatno je arhitektura koju radim prožeta zajedničkom niti koja više odgovara mom karakteru nego stilu.

U kojoj mjeri implementirate aktualne svjetske trendove u svoj rad?

Postoje razni trendovi, ako je u pitanju zelena gradnja i nova tehnologija koja omogućuje mudriji i svjesniji život, onda sam uvijek za. Ako pod svjetskim trendovima smatramo nešto što je forma, oblik, njih ne pratim, jednostavno to ne dopire do mene. Jako je važan kontekst i odgovor na zadanu situaciju. Tu nema mjesta za takve trendove. Katkad me nešto ponese, ali neovisno o vremenu nastanka. Trend je promjenjiv, nestalan. Arhitektura je puno više od trenda, ona je način života.

Većina arhitekata intimno preferira privatne, odnosno javne prostore, iako prihvaćaju obje vrste angažmana. Imate li i vi svoje 'ljubimce' ili se s jednakim

entuzijazmom bacate na sve izazove?

Najvažnije mi je da dobivam raznolike poslove. Ne dijelim mali posao od velikog, s jednakom se predanošću bacim na kućicu i na veći objekt. Raznolikost je bitna jer onda stalno nešto iznova učiš, mijenjaš se. Također, jako je važan investitor u svemu tome; s onim s kojim se razumiješ svaki je projekt izazov, preko najsitnijeg detalja do najvećeg. Tada takva podjela ne postoji.

Koja je najuzbudljivija faza u realizaciji nekog projekta?

Najuzbudljivija je prva faza projektiranja, znači sam početak; upoznavanje investitora, lokacije te početak projektiranja dok se ne vizualizira rješenje. To je ujedno i najzahtjevniji dio gdje se puno toga definira i nakon toga je poliranje. Naravno, u svakoj se fazi možeš vratiti na početak i toga uvijek treba biti svjestan. Vječno propitkivanje da budeš siguran u rezultat.

Koliko u radu primjenjujete elemente zelene gradnje?

Ovisno o želji i mogućnosti investitora. Imala sam sreću da sam izvela dvije niskoenergetske kuće. Međutim, često je ta gradnja preskupa tako da se nije lako odlučiti na to.

Kojim materijalima najviše volite raditi? Držite li se pri tome

BLIC-PITANJA

Arhitektura može promijeniti svijet... Kolektivna svijest može promijeniti svijet, arhitektura je samo posljedica toga.

Moje su vrline... Vječno ispitivanje i propitkivanje sebe.

Moje su mane... Vječno ispitivanje i propitkivanje sebe.

Konstruktivno je... Vječno učiti.

S veseljem bih srušila... Teško pitanje, besmislene ilegalne objekte (a i neke legalne). Najviše mi smetaju pohlepa i megalomanija u gradnji. Mnogi kvadrati koji ostaju prazni....

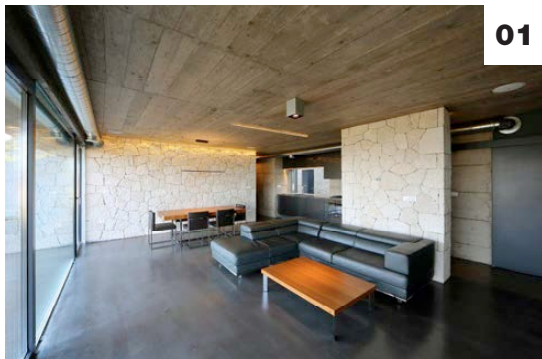
S veseljem bih sagradila... Kuću za mačke.

Kada ne bih bila arhitektica, bila bih... Ne znam.

**MODERNA
REZIDENCIJA**

Arhitektica
ispred najnovijeg
realiziranog
projekta, obiteljske
kuće na Krku

01 02

03

01 IZNIMNO uređen interijer obiteljske kuće spaja strogi urbani minimalizam i materijale koji referiraju na lokaciju zgrade

02 AMFITEATAR na Fakultetu elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje u Splitu, interijer

03 OBITELJSKA KUĆA na Krku. Suvremena interpretacija tradicionalne arhitekture

konstante, prokušanog, ili više volite eksperimentirati?

Svaki je materijal lijep i ovisno o lokaciji primjenjiv. Često ovisno o lokaciji primjenjujem autohtone materijale. Recimo, staklo je na nekim kućama odličan izbor, dok na nekim drugim ne odgovara, treba sve procijeniti i raditi s mjerom. U posljednje vrijeme kombiniram drvo i beton, tu kombinaciju baš obožavam. Volim eksperimentirati betonom i raditi razne oblike od njega; često mi je teško natjerati majstore na to, ali uvijek se nađe nekakav entuzijast. Najveći je problem naći dobre majstore koji će izvesti sve što zamislim.

Dogodi li se ikada da ste na kraju projekta razočarani njegovom realizacijom? Kakav je u takvom slučaju 'lijek'?

Često budem razočarana. Mislim da sam perfekcionista, smetaju mi najsitniji detalji koji nisu izvedeni onako kako sam htjela, a jednostavno ne možeš sve kontrolirati. Pokušam popraviti, ako nije moguće - pustim, i to je dio procesa gradnje. I ta pogreška. **Živate u Splitu. Postoji li neka zgrada kraj koje često prolazite i poželite da ste je upravo vi projektirali?**

Prolazim često kraj Kineskog zida, koji obožavam (arhitekt Frano Gotovac). Spomenula bih i

cijelo naselje Spinut sa zgradama sagrađenim sedamdesetih godina. Čitavo naselje ima karakter moderno koncipiranoga grada gdje se vodilo računa o osunčanosti, prostornosti, zelenilu te infrastrukturnoj opremljenosti. Teško da se mogu zamisliti u ulozi projektanta tih objekata jer je jednostavno to bilo neko drugo vrijeme.

Sudjelovali ste na nekoliko međunarodnih radionica. Kakva ste iskustva s njih ponijeli?

Da se kroz rad uči i igra. Što prije shvatiš da je arhitektura igra i veselje, s lakoćom ćeš ići dalje. Također, rad u timu iznimno je važan za našu struku. Uvijek netko nešto doda i upotpuni. Arhitektura je kao kompozicija, grupa daje note koje se stapaju i daju konačan rezultat, partituru. Upoznavanje ljudi iz raznih zemalja također vas obogaćuje.

Pratite li stručnu literaturu - koju i zašto? Gdje sve danas arhitekt može učiti, osim putem knjiga i interneta? Što vas inspirira?

Rijetko kupujem časopise osim *El Croquis* koji je vezan za određene arhitekta koje volim. Knjige čitam. Osim knjiga i interneta arhitekt može učiti na svakom koraku, sve oko nas je arhitektura. Učiš šetnjom kroz grad, analizirajući kuće, ulaze, prolaze, prodore, svjetlo, urbanizam... Grad je najbolji učitelj. ■

UKRATKO

Branka Juras rođena je u Splitu 1974. god. Diplomirala je na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu 2000. god.

Nakon fakulteta radila je u birou Randić-Turato u Rijeci, a 2008. otvorila je samostalan ured i postala asistenticom na Arhitektonskom fakultetu u Splitu **2012.** nastavila je suradnju na seriji *Ruža vjetrova* te postavila izložbu 'Misli o čuvanju moderne arhitekture' u Muzeju grada Splita

Suradnja s medijima: autorica je članaka za časopise *Zarez* i *ČIP*, sudjelovala je na televiziji u emisijama s temom Moć prostora